Лев Орлигора

На суд історії

Нова Епоха
1946

ЛЕВ ОРЛИГОРА

НА СУД ІСТОРІЇ

"Нова Епоха"

1946 — Нюрнберг

Кайдани порвіте!"

Т. Шевченко

"... .Встає У к р а ї н а всевічна,

Духом всесвіту-соборна,

Правдою - міцна!"

Володимир

"The Soviet Union is as dictatorship as absolute as any other dictatorship in the world."

President Roosevelt.

" Совітський Союз е диктатурою так абсолютною, як жодна диктатура світу."

Президент Рузвелт.

"Малеишую жалость щитають за вольнодумство,
Даже право на несчастья не смеет прізнать"

Белінській

" Рас - сея, моя ти, Рассея,
Азіатская сторона! "

Есенін.

"Світовий мир залежить від того, чи Америка є в стані зберегти фізичну силу, що являється необхідною, як оборонний засіб проти якогонебудь майбутнього нападу.

"Мусимо рівно ж зрозуміти, що майбутня війна може вибухнути ще більш несподівано від останньої та заторкнути безпосередньо США"

Президент Труман

[illegible] во є політика, а хвороба. [illegible]
го сконання, а пошесть.
[illegible]лізація там, на величезній території, зовсім [illegible]рла, а большевики, як зграї диких звірів, скачуть серед зруйнованих міст і трупів їхніх жертв.

Серед усіх тираній історії найжахливішою є тиранія большевиків.

"Політика, яку я буду завжди боронити, є повалення і знищення цього злочинного режиму."

ВІНСТОН ЧЕРЧІЛЬ

"РОСІЯНИ - ЦЕ ВАРВАРИ, ЩО НЕ МАЮТЬ БАТЬКІВЩИНИ.

Мою пам'ять шануватимуть тоді, коли ці північні варвари володітимуть Европою."

НАПОЛЕОН

"Росія - гірський руїнницький потік, а щоб він не розлився, то його треба необхідно спинити.

Чи треба мені, громадяни, вам нагадувати, що вже шістдесять років як Росія, ховаючи в собі дикунську силу, придбавши способи новітньої тактики, поневолила Україну, знищила Кавказ, підбила Грузію, завоювала Крим, поділила Польщую, зжахнула турецьку імперію й загрожує Царгородові.

Знаю, що мені можуть відповісти і з повною підставою, що російська імперія - це кольос на глиняних ногах, що корупція розїдає її, що рабство позбавляє її всякої енергії, що вона надто величезна для урядування, що, розширюючись, вона тим самим готує свою руїну і що кожне її завоювання - це крок до катастрофи.
Погоджуюсь з усім цим, але гігант, раніше ніж загинути, роздушить вас і впаде на ваших руїнах.

Подумайте про це, час минає, блискавка блискає, московський потік збирається, Атилля вдруге рушає й ви загинете, як своєчасно не з'єднаєте свої сили, не зупините цей руїнницький бич".

Буасі Д'Англя

"Якби Грецький архіпелаг опинився під опікою Росеї, не лишилося б там теперішніх превчудових памяток старовинної Гелляди.

Зникли б Атени, і московські загарбники не зіставили б і корінця, котрий показав би, де було це старе місто.

В порівнянні з росіянами навіть турки стають осьвіченими і культурними ".

Клерк

"

Першу свою узурпацію в Европі, Російська імперя почала з У к р а ї н и "

Рульєр

Гробокопателі України, фельдфебелі східньої Европи: Петро Перший, який у 1721 році оголосив перед світом, що його держава _ Московія від тепер називається ?"Росеею", в напівживих козаків шкуру із серця здирав- платив журналістам Европи золотом за прославлення слова "Росея",-Петро Перший, який для своєї держави перехватив трьохкольоровий прапор Голляндії, на мелодію великодньої голляндської пісні наказав співати гимн "Расеї"-"Боже царя храні", а за ним Екатерини, Потьомкіни, Аракчееви, Валуеви,/ 1863 р. 30 липня- Валуев заборонив видавати книги українською мовою/, Леніни, Кірови, Молотови- Сталіни були і є готові на винищення крові козацької. На деморалізацію

української сім'ї фінсько - уральським духом.

Зацьковані ними Україна, причавлена їхнім "сапагом"-спливала кров'ю. . .

Не тільки націоналістів, а й комуністів-українців московська ВКП/б/- розстріляла. /Чубар, Петровський, Гринько, Затонський, Любченко, Скрипник та ряд інших/.

"Саветськую власть ми несьом с дальокого севера на острях своїх штиков; там где ейо встанавлеваем- всемерно поддержіваем силою штиков./ Муравйов

. . . Агресія імперіялістичної Москви щоразу більше розкривала свою пащу. Тінь її не раз падала на Европу.

Московське радіо майже систематично декламувало слова юродивого герольда "древнього кремля" В. Маяковського:

" До Египта розчипірю ноги!", або:

"Будь я і негром
Преклонних лет,
і то би без колебаній і лені
Я рускій би виучіл/язик/
Лиш только патаму,
Што нім разгаварівал Ленін!"

Один з головних героїв книги Шолохова "Тіхий Дон"- вивчає з власної ініціятиви англійську мову. Коли "партійние таваріщі" запитали його, що він цим хоче досягнути , герой не задумуючись сказав, що скоро буде всесвітня комуністична революція. Почнеться вона в Англії . Революція там неминуча. МИ будемо допомагати її творити.

В часи революції і після неї ,хто на вашу думку обкомами комуністичної партії Лондону керуватиме... Лорди, буржуї , пани?! ні! Їх ми знищімо. А робітники Англії тоді ще будуть не вспромозі керувати. Вони не знатимуть нашої політики.

Стає ясно-керувати будемо ми..

СССР готувався і готується до"міравой комуністической революції прі ваaружонной і всестаронней поддержке красной армії, "

як це всюди викрикується з совітських трибун.

Одночасно все підозріле , небільшовицьке знищується.

" Правники,письменники,творці фільмів і театральних п'єс допро-

ваджені до огиди, до млостей, до отупіння обов'язком підписуватися під безперервною зміною ідеології.

Вони дбають про одно лише: обережно ходити і ніколи нічого не чіпати."

/ Таймс, 1937. 25 .5./

В цьому ж 37-му році совітський поет В. Луговськой видав збірку віршів. Оп'янілий ілюзіями змішання всіх племен і національностей в одне московсько-імперіялістичне ґето- " союз советских социалистических "-, писав:

"Села, як чортові очі
і страшна московська зла земля
Відчаєм серце точить."

Більше всіх підсовітських народів страхи ці переживала відчувала Українська Нація.

На її землях кипіла лють большевицького пекла.

Села перетворювалися у забуті кладовища.

...1 9 33 р...

В селі Олешня /Харківщина / з півтори тисячі мешканців - у живих лишився тільки один шестидесятидвох річний старець. Всі були винищені голодом.

В центрі села Станового /цей же повіт / жила трудова сім'я /14 осіб /селянина Бережного Іларіона. Вона вимерла поруч з другими сім'ями. Голодні діти живилися трупами своїх батьків. Опісля згинули і самі ...

....

Село Кленове/ Богодухівщина/ . Поруч спиртового заводу знаходиться склад, в якому лежить більше, як п'ять сот тисяч тонн кукургудзяних качанів.

Завод систематично працює. Спирт відправляється в напрямку Москви.

Весною в 1933-му зі всіх сел Богодухівщини пухлі селяни /чоловіки, жінки та діти/ з вилами, граблями, залізом в кількості сім- девять тисяч осіб щоночі роблять наступ на склад. Склад охороняеться трьома сотнями енкаведистів.Кожний наступ закінчуеться вбитими і раненими з обох сторін.

Декотрим щасливцям- селянам вдаеться дістати по кошику кукурудзи.

Такі села лишаються живими. В багатьох інших селах України розвівалися чорні прапори. В них живоі людини незнаходилося. В хатах-пустках росли буряни і звірі звивали кубла. Зграї круків живилися трупами.

В цей же 1933 рік, московськими большевиками на світовий ринок вивезена добірна українська пшениця, найдешевше коштувала. Вони її часто топили в океані...

Над Україною повис хрест большевицького режиму.

....

Після повстання Мазепи, російський уряд не переставав нищити привілеї України" Клерк. І до сьогодні нищить, але всемогутній

"... Геній незалежности ходить- блукає поміж нещасними останками УКРАЇНСЬКИХ КОЗАКІВ "

Гаран де Кульон.

... На "допомогу" Україні прийшов тоталітарний націонал- соціялізм. Окупувавши українські землі, він недогільотоване-донищував, недорізане- дорізував.

Будував все нові і нові шибениці.

Під строгою охороною націонал- соціялістичні гренадери гнали покорених з їх власних хат до райху. В райху над ними лягер-фюрери " геренфольку" практикували всі жахи світовими інквізиторами протягом століть видумані.

Полонених використовували, як інструмент, сировину, тяглову силу.

Та це нагадувало тільки минулі часи, коли турки полювали

за людми і спійманих відгонили в Туреччину, у вічну неволю.

Національ- соціалісти не хотіли іти стежками цих безслідно погибших варварів . Вони спромоглися дійти до найчорніших границь світом ще нечуваного гітлерівського піратства.

Вони палили десятками тисяч живих людей різних національностей і професій у спеціальних концтаборах збудованих печах.

Для ведення цих здочинів були призначені окремі вагони високоякісного коксу.

Людським попелом гітлерівці удобрювали баверам ниви.

"

Ранком на вулиці /Полтавщина, село Яблонівка/ солдат-німець Карл знімав з шиї хворої бабусі срібний хрест. Бив чобітьми в груди.

Хвора обнімала руками чоботи німця, Цілувала їх, змочуючи слізьми. Вона благала невідбирати у неї хреста.

Німець ручкою пістоля закривавив беззащитній голову.

Опісля зняв з її посинілої шиї хрест..."

..."З концтабору Н. в сльозах і розпачі бігла молода ма-ти -українка. Вона тримала на руках від голоду пухлого сина.

Вартовий- автоматчик скосив її низкою куль. Шестимісячній дитині відсік ноги.

Повільно стікаючи кров'ю, дитя живилося грудьми мертвої матері... Борсалося жадібно дивилося заплаканими очима на її жовте лице.

Вартовий, жуючи в зубах цигару, підійшов до жертви і байдуже поставивши автомат / отвором/ на чоло дитини- вистрелив".

/ З щоденника автора./

Доля дала мені змогу бачити цю трагедію української матері.

КАМИ Найстрахітливіші трагедії, досі створені талановитими трагі-світу , бліднули перед дійсністю, яку творив простий солдат - німець.

Від того дня я шлю постійне прокляття- Німеччині-вона р

моїх очах стоїть розхрістаною напівбожевільною повією.

Німеччині, яка під свій озвірілий гітлерівський регіт і симфонію "Дойчланд ..з юбер аллес ін дер вельт"- жбурляла в палаючий кокс газом у лазнях придушених дітей не німецької раси.

Коли я не поділив долі цих згорілих , то це лише помилка гестапо.

Такою ціною німецька націонал- соціялістична нація досягала своєї мети, знаючи,що"націонал- соціялісти мусять непохитно обстоювати цілі нашої/ німецької-Автор./зовнішньої політики, а саме забезпечити народові належну йому ріллю і грунт на цій землі,/*
під словами "на цій" - слід розуміти на українській/,

і це є єдиний чин, що виправдає нарід перед богом і перед німецькими нащадками- пролиття крови...

"Дбайте про те, щоб сила нашого народу знайшла всю основу не у колоніях- тільки в грунтах батьківщини в Европі.

"Вважайте, що держава так довго не є забезпечена, як довго

/*Автор

вона не зможе на сотки літ кожному паросткові нашого народу забезпечити кусень грунту і землі." /Моя боротьба- Гітлер./

Цілі ці від першої до останньої були прийняті кожним німцем /райхсдойчем/. Прагнення до здійснення їх існували навіть після того, як бог націонал- соціялізму Адольф Гітлер, згорів під салют своїх соратників.

Так. Німці були впевнені, що Українська, Білоруська нації, Кавказькі народності й другі від їхнього ножа стечуть кровю. На землях покорених запанують тоді "на сотки літ " паростки німецького народу.

Одночасно РОзенберги, Фон Папени, Еріхи Кохи продукували б німецьку расу, расу" геренфольку", щоб за декілька десятків літ вона виросла до двох сот і більше мілонів.

Це дало б їй змогу пустити гітлерівське коріння ще глибше в грунт завойованих земель-"батьківщини Европі".

Від націонал-соціалістичного багнета найбільш страждань

зазнала нація Українська. Вона стояла в особливому індексі гітлерівської політики.

НА партійній конференції, в якій взяли участь: Гітлер, Розенберг, Герінг, Борман і Кайтель. Гітлер заявив:

" Ми мусимо бути повністю свідомі того, що ми з тих країв /тобто-з України, Білорусії, Кавказу-Автор/ ніколи не вийдемо...

" ніколи не сміє бути можливим створити мілітарну силу на захід від Уралу.

"Навіть, коли ми мусіли вести війну сто років, ми не мусимо ніколи дозволити на те, щоб хтось крім німців, носив зброю."
/ 16 липня 1941 року./

Українська нація мусіла б бути першою жертвою Гітлера. Для неї виготовлялися спеціяльні апарати знищення.

Через десять років на найбагатших у світі степових просторах на Україні, мав бути побудований аграрний райх німецький,

де свистіли б батоги бауерів на спинах рабів- українців.

Козацькі могили , недонищені Москвою, мусіли бути під барабани гітлерюнків та музику " Дойчлянд юбер алес ..." зрівняні з землею- зорані плугом.

Було не дивно, коли один із головних фельдфебелів націонал. соціялізму на Україні - Еріх Кох говорив: " Далеко приемніше нам чути вигуки плугатарів на широких степах України, ніж непотрібну козацьку кобзу".

Гітлеризм милувався трудом і любовю до землі українського селянина. Мав на меті використовувати його поряд з худобою для обробітку землі плоди якої / безумовно /вивозилися б до

райху.

Нацисти були впевнені, що цьому не буде дивуватися селянин,бо Москва це робила систематично.

Ото ж , німецький багнет і український хліб /це одна із

де свистіли б батоги бауерів на спинах рабів- українців.

Козацькі могили, недонищені Москвою, мусіли бути під барабани гітлерюнків та музику " Дойчлянд юбер алес ..." зрівняні з землею- зорані плугом.

Було не дивно, коли один із головних фельдфебелів націонал-соціялізму на Україні – Еріх Кох говорив: " Далеко приемніше нам чути вигуки плугатарів на широких степах України, ніж непотрібну козацьку кобзу".

Гітлеризм милувався трудом і любовю до землі українського селянина. Мав на меті використовувати його поряд з худобою для обробітку землі плоди якої / безумовно /вивозилися б до райху.

Нацисти були впевнені, що цьому не буде дивуватися селянин, бо Москва це робила систематично.

Ото ж, німецький багнет і український хліб /це одна із

основних постулатів націонал- соціялізму/ на довгі століття забезпечити розвиток і панування німецької раси в Европі.

Цього прагнув кожен без винятку німець. Навіть фанатично настроені німецькі комуністи, відчувши силу цього егоїзму- рвали співпрацю з комуністичним табором.

Переходили з розкаянням на сторону гітлеризму. /Альбрехт, фон Дерляй, Борне і багато інших/.

Вони чимало відкрили політичних карт С С С Р. Багато таємниць його пекла. Тому Гітлер з перших днів свого перебування на Україні,розкрив по містах і селах могили , в яких лежали сіллю чи вапном пересипані трупи селян,робітників, інтелігенції України. / Умань, Вінниця, Львів, Київ, Харків та ін./

Гітлером були розриті деякі могили Сталіном замордованих Українців. А опісля його прийшов Сталін і розкопував могили,

Воно випечене Розенбергами- пекарями націонал- соціялізму в найсвятішій пічці німецького райху Берліні, сьогодні повторюється ними і французськими комуністами для остаточної ліквідації европейської духовости. Для знищення будьякого розуміння слова- европеець.

Я маю міцну основу, коли кажу, що комуністи - шмідти являються несвідомими поплавцями націонал - соціялізму постійно кльованими московсько-матеріялістичними карасями.

Вони, підкошені дома протилежностями, перейшли на дешеву спекуляцію комунізмом. Безоглядно компромітують ідеї свого оберепископа Карла Маркса, який констатував, що пролетарі батьківщини не мають- для них однаковісінько, де б вони не перебували.

Згідно з теорією Маркса, пролетарями називаються всі ті,

які крім своїх рук , нічого не мають.

чи можна , коли дивитися оком цієї теорії голодних, Гітлером роззутих Українців-назвати пролетарями?

Безумовно- можна.

Але ні ! Українські козаки ніколи не були і не будуть марксо- ленінськими пролетарями! Сірою отарою пяниць, тюремщиків, дрібних уголовників і нічних убийців, яким все одно- Лондон, Істамбул, Париж чи Токіо, які прагнуть одного лише - всюди підняти криваві полотнища своєї озвірілої диктатури, диктатури, під чоботом якої сьогодні нації східньої Европи- стогнуть.

/ Президент Бенеш, як повідомляє Прага, на днях виголосив промову в якій, між іншим, сказав: "Вважаю, що нам досить диктатури пролетаріату. Ми чехи - нарід старий і політично зрілий, тому і самі собою можемо правити".

Українські козаки горді своею Батьківщиною. Вони трижертвено готові вмерти в борні за звільнення її з лабет ката.

"Україна завжди прагнула до свободи" / Вольтер /

Українські козаки -нащадки "республіки відважних героїв" / Меріме /- опоені невгасаючою ненавистю до гітлеризму, до Москви, до їхніх " денщиків " - руминських , мадярських унтер - фашистів і німецьких комуністів - шмідтів.

Українські козаки чують ,як Москва від успіхів шаліе-регоче. Видирае з перетруджених рук українського селянина , приклавши йому до горла ніж, останню шкоринку хліба для " всестаронней поддержке комінтерна"- вас товариші комуністи - шмідти.

Щоб з трибуни , користуючись свобідною атмосферою англо-американської демократії-ви роздмухували ворожнечу між німцями і ауслендерами.

Дотруювали і так притуплену психіку Европи, сипали сіль на її відкриті рани.

Очевидно для вас крім комуністів і ауслендерів- нікого не існуе.

......"А може ви більше захоплені большевицькими ідеями , ніж голодом і стражданням людей виколпалених з німецьких концтаборів і перевезених у вічні сніги сибірсько -совітської тундри, ніж долею "равноправних граждан советського саюза", яких ваш вождь геносе Сталін під свист нагаїв НКВД-жене в Сибір.

Вся совітська республіка Німців -Поволжжя вигнана Сталіном за Урал.

По дорозі в снігах гинуло тисячі дітей, старців-хліборобів , тільки за те,що вони німці із гордістю носили ваше прізвище- Шмідт.

Гляньте істині в очі , Коли вам тяжко це зробити,то

дайте відповідь Українцям, білорусам, латишам, естонцям за долю їхніх земляків, які перебували "в ост" таборах і добровільно виїхали на " родіну". Чи хоч десяток із них побачили рідну батьківську стріху?!

Дайте відповідь? / чекає на вас - Шмідтів, Розенбергів, Герінгів, Фон Папенів і другіх- людство, яке терпіло і дальше терпіти не може! Не хоче і не буде! /

Де спалені- під якими зруйнованими вулицями, заводами сьогодні лежать наші діти, матері, батьки...!

Хто їх нам поверне?!

~~хо за невинно замордованих~~ прийме заслужену ка-
ру.

Німці, чи...скитальці українці, на голови яких ви виливаете закислі фашистські помиї. В яких сьогодні недобитки фашистських гнізд пізнають своїх месників.

Вони бояться, щоб Українці не пізнали їх-катів з концтаборів. Вони бояться витягти зі скринь в Українців награбовані багатства і цим не розкрити найдрібніші карти своїх злочинів.

Комуністи- Шмідти, фашистські недобитки стараються всілякими провокаціями позбутись чужинців.

- нами під тином фашизму недонищених людей.

... Хіба й для вас, товаришу Шмідт, як і для Москви-брехня і насильство - є найбільшим добром.

Сталін одного разу окреслив: "Ми маємо марксизм, цей надзвичайний інструмент, що дозволяє розв'язувати всі питання без винятку."

І дійсно, сьогодні з його наказу московські "Правда" і "Известия" обожествляють світові відомого україножера - Петра І-шого, полководців Суворових, яких вчора змішували з брудом.

Тепер для комуністичної партії Москви конче потрібний царський полководець Суворов, бо "во славу его походов

воздвигнут памятник во Швейцарии". /Можна думати, що через деякий час мудреці большевизму почнуть доводити, що Суворов, якби жив у теперішні часи, був би коли не членом комуністичної партії, то кандидатом обов'язково./

Чуєш ти, - Швайцаріє! в тебе знаходяться московські пам'ятники. Большевизм хоче до них крокувати, хоче поклонитися їм!

/Росія в минулі часи, побрязкуючи мушкетами, хотіла взяти під свою опіку "гроб Господний". Мета її була не здійснена/.

Цим характерна психіка Москви /"народу бродяг" - Горькій/. Її комуністи сьогодні намагаються довести, що

вони не є комуністичні комуністи; не є
імперіялістичні імперіялісти.

Значить: ми не єми; але завжди були собою.

В цих заплутаних словах існує вінеґрет ідеології сучасної Москви. Ним в більшості живляться залякані большевицькі панеґіристи, що виспівують:

"Всіх панів до одної ями,
Буржуїв за буржуями,
Будем, будем бить!
Будем, будем бить!
. . . .
. . . .
Партія веде! партія веде! /Тичина "Партія веде/

Хто не хотів співати під політичну мелодію комуністичної скрипки — був знищений.

13.12.1934-му році з наказу комуніста П. Постишева було 28 українців в льохові київської в'язниці розстріляно. Між ними — поетів, критиків, письменників: О. Влизька, Гр. Косинку, Д. Фальківського, М. Терещенка, Ів. Крушельницького, М. Лебединця, Романа Шевченка та Костя Буревія".

Багато українських революціонерів зберігло своє життя на еміграції.

Сьогодні нас — українців відірваних від батьківщини мілйони!

— В найменшому куткові земної кулі можна побачити скитальців

українців.

Серед них є багато таких, що в своєму житті не бачили Батьківщини.

....

Т709 році, після трагедії України - полтавського бою - мусіли залишити рідну землю гетьман Іван Мазепа, Пилип Орлик, Войнаровський і три тисячі козаків.

За ними постійно полював деспот Петро Московський.

"Невблаганий цар жадав крови цілої Української Нації".

/Лесюр/

Він, як садист прагнув крови, більше крови козацької.
Він давав султанові турецькому велику кількість золота, аби

той видав старого гетьмана Івана Мазепу. /Султан не захотів мати жадних справ з Петром/

Пилип Орлик на той час був одним з найкультурніших людей Европи. Він добре володів майже всіма европейськими мовами. /Тоді в Москві при царському дворі, крім Меншікова, мало хто міг розписатися./

Після Гановера, Григор Орлик перебував у Парижі. Йому було правоене звання маршала Франції. В цій країні і до сьогодні живуть потомки Орликових.

....

В 1785 році, з наказу цариці Екатерини, Потьомкін зруйнував Січ Запоріжську. Біля семи тисяч козаків пішло за

Дунай!

На чужині козаки не розгубилися, не приросли до тіла чужої нації - свято зберігали любов до чаруючої Батьківщини. Часто вони використовували всі можливі ситуації - йшли з арміями любої нації проти свого одвічного ворога - Москви. Інколи навіть з одним ворогом спільно виступали проти другого.

....

....

Ми , українці, знали, що Гітлер хоче на шию України накинути замість большевицької - німецьку петлю, але незначна кількість із нас пішла в німецькі військові формації. В них вишколилися, отримали зброю і виступили проти Москви.

Прийшовши на рідні землі, українські частини повернули зброю націонал - соціялізмові. Масово пішли в ліси. Створилися сильні партизанські загони, які до шаління шматували нерви німецького тилу.

Патріоти України, перебуваючи при німецьких частинах, допомагали німцям бити большевизм, а українському народові - бити німців. Використовуючи два ворожі фронти, свободолюбивий український нарід намагався воскресити свою державу, звільнитися з під - московсько - берлінських лабет.

І це, після першої світової війни, створило четверту масову еміграцію українського народу.

Сьогодні кожний з нас міцно тримає прапор віри і правди.

І ніхто - жодні тоталітаризми, жорстокі тортури не примусять нас випустити Його.

Це доказ сили правди.

І тому ви, товаришу Шмідт, і всі ваші симпатики, не знаючи сутности цієї правди, не вивчивши особливостей сьогоднішнього комунізму - не приписуйте ідолові ім'я боже.

Пам'ятайте одне, і передайте політичному бюро московської ВКП/б/, що українська еміграція на чужині - на ядовитому попелі німецької імперії не думає про забезпечення свого життя. Вона не вірить у кінець війни, бо їх Батьківщина обагрянена кров'ю, в огні.

Народня Українська Повстанська Армія, яка вчора боролась проти фашизму сьогодні з нечуваним фанатизмом бореться з

одвічним ворогом - Москвою.

Нарід не складе зброї до останньої перемоги правди над неправдою.

/Кати шаліють. В них щораз більше вмозолені руки/.

Українські емігранти, не маючи під кожним вікном агента НКВД, більше знають, що діється на Батьківщині. Краще можуть їй допомогти.

Багато з українців повернулося на батьківщину, будучи одночасно впевненими, що Москва - є найбільший концентраційний табір світу.

Знаючи, що легше мандрувати по плоскогір'ях Китаю, чи в африканських дебрах, ніж по "щастливой стране советов".

А хіба мало переконаних комуністів з держав західньої Европи, виїхавши в Москву, розчарувалися в усім земним; опісля за песимізм і ворожу безініціятиву - були ізольовані.

Отож, хочеться сказати, що ми - українці, в американсько-англійській зоні, не маючи жодних прав, користуємося більшими правами, ніж наші земляки на Батьківщині.

І хоч нас тут не велика кількість, а в наших серцях велика частина України. Ми її щохвилини бачимо. Бачимо за ґратами мучеників - братів, сестер похилених над опухлими від голоду дітьми.

Ми жаліємо, що не можемо з ними поділитися куснем хліба, якого тут ми маємо вдосталь.

Для нас Україна - молитва.

Для нас - наша Батьківщина - невичерпна криниця духовости, яка тримає нас міцно на ногах.

Освіжує нашу кров, вливає в неї, як сонце могутню віру в царство правди на землі.

Для нас Україна існує, як скеля, об яку завтра розбиватимуться всі тоталітаризми світу!

"Українські козаки змінять обличчя Росії" -

/Гаран де Кульон/

Ми віримо, Україна оновить світ. Стане для націй всесвіту прикладом абсолютної правди і гуманности. Особливо для ні-

мецької нації, яку світ за її варварство зіпхнув у багно для покутування, а проводирів її поставив перед лицем найвищого суду історії.

Ми лишилися тут, бо були і є впевнені і свідомі того, що після націонал - соціялістичного скорпіона лопне дракон Москви.

Ми були і є впевнені, що Европа належатиме тільки для щастя і розвитку европейців. Европейців, товаришу Шмідт, а не націонал - соціялізму, чи большевизму. І поки ви ще не поділили долі Черв'якова, Енукідзе, Любченка і других погиблих комуністів не російської національности - зрозумійте сенс своєї служби.

Знайте, що багато в англо - американській зоні колишніх

активних комуністів; вони вірили у святість ленінсько - сталінської мудрости.

Боролися на фронтах до сьогодні проти німецької навали, а жінки з дітьми згнили в льохах НКВД за нецензурні листи на фронт до батька.

В листах писали про голод що "хрестом повис у нетопленій хаті".

Ми сьогодні розмовляємо з сотнями наших земляків; через болота і ліси вони ховаючись, цілими тижнями тікали від російської волі - демократії.

"Росія вже узурпувала все в Европі"

Історія людства що не знає випадків, щоб кращі сини своєї батьківщини тікали з під сонця на чужину, на скитання.

....

Я, особисто поїхав би до дому, бо тут існую лише фізично, моя душа на Батьківщині.

По степах бродить вона риданням матері оплакана.

Поїхав би, коли б існував у большевиків закон, згідно з яким, всі ті, що виступають проти московського терору за волю і незалежність Батьківщини, четвертуються на шафоті катами комуністичної Москви перед обличчям своєї нації.

Так , я і мої вірні друзі, стали б першими.

Ми муками своїми допомогли б народові розбити мури тюрм.

Показали б світові, як може вмірати патріот український за свободу трижди четвертованої Батьківщини.

Але ні! Большевизм не був би большевизмом, аби він у тайні не розправлявся з революціонерами народу. Як би не судив його кращих синів за глухими стінами, назвавши їх "врагамі".

Ніколи з людьми, які крім совітського раю бачили якесь інше життя НКВД не помириться! Не повірить їм, що вони, знову стали вірними большевиками.

Ніколи світ не помириться з большевизмом!

Годинник історії планети нашої - згодом почне бити дванадцять.